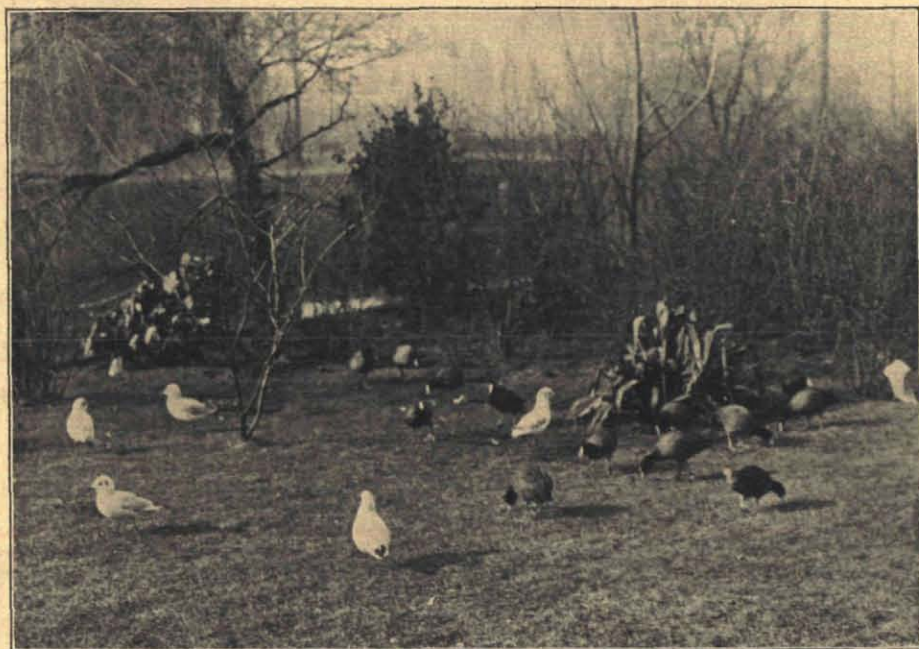

Wintervogels te 's-Gravenhage. — Op 21 Januari zag ik bij de harde vorst in de Scheveningsche boschjes een wijfjes-merel met — op slecht enkele veertjes na — geheel witten kop. Komt zoo iets meer voor?

Op 3 Februari, na twee weken strenge vorst, zag ik bij een bijt aan den stadsrand van 's-Gravenhage twee witte kwikstaarten. Zij waren den volgenden dag weer verdwenen, in tegenstelling met een paar koperwieken, die drie dagen bij die bijt hebben gehuisd.

Sinds 7 of 8 Febr. tot heden (12 Febr.) vertoeven in het Ververschingskanaal alhier, bij de L. v. Meerdervoort, midden in de bebouwde stad, $\pm$ 25 meerkoeten, waarschijnlijk door de vorst uit hun dichtgevroren plassen verdreven. Ze zijn zóó mak, dat ze op het afgerasterd gras aan den kant tusschen de kokmeeuwen brood komen pikken. Ze voelen zich nu al heelemaal thuis en hebben al hun schuwheid verloren. Het is een genot de prachtige dieren

Wintervogels te 's-Gravenhage.

Foto VISSER VAN WEEREN.

nu eens van nabij te kunnen bewonderen; duidelijk ziet men de bleek-roode gordels als kousebanden om hun pooten met gelobde teenen.

14 Februari. De meerkoeten hebben natuurlijk moeten lijden van onze, niet aan behoorlijke tucht gewende, straatjeugd, die door het gooien met steenen, twee der dieren heeft verminkt. Doch de burgers uit de naburige huizen zijn voor de arme zwervelingen opgekomen. Den volgenden dag prijkte een keurig houten bordje, met papier beplakt, op 't grasveldje, waar de koeten huizen. Daar stond op te lezen:

»Wij zoeken bescherming en voedsel,
Werpt ons niet met steenen.

De Koetens.

Is dat geen gelukkig en sympathiek initiatief?
's-Gravenhage.

Mr. J. SLAGTER.